



ਅਹਿੰਸਾ। ਵੀਗਨ

ਦਇਆ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸਭਿਅਕ ਲੋਕ ਇਸ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਉਮਰਭਰ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੀਗਨ ਬਣੋ।



ਪਸ਼ੂ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਪਰਚਲਿਤ ਬੇਰਹਿਮ ਪਰਕਿਰਿਆਵਾਂ

ਪਸ਼ੂ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਪਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਨਕਲੀ ਗਰਭਪਾਤ, ਨਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਤੋਂ ਅਲਗ ਕਰਨਾ, ਲੋੜੀਂਦਾ ਭੋਜਨ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਕੱਟ-ਵੱਢ ਕਰਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰਭਰ ਦਰਦ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨਾ। ਪਸ਼ੂ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਾਡੀ ਤਰਾਂ ਬੇਹਦ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ (ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ) ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।



ਮੁਰਗੇ

ਮੁਰਗੇ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਚੂੜੇ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਤੇ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੱਗਭੱਗ ੧੮-੧੭ ਕਰੋੜ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਦ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਰਗੇ ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਸੋਸ਼ਿਤ ਜੀਵ ਹਨ।



ਅੰਡੇ

ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ੧੨- ੧੫ ਅੰਡੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ੨੫੦-੩੦੦ ਅੰਡੇ ਪੈਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੁਰਗੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅੰਡੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ੭-੮ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਮਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਰਦਈ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿਚ ੨ ਕਰੋੜ ਚੂੜੇ ਨਿਰਦਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕੀ ਉਹ ਅੰਡੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।



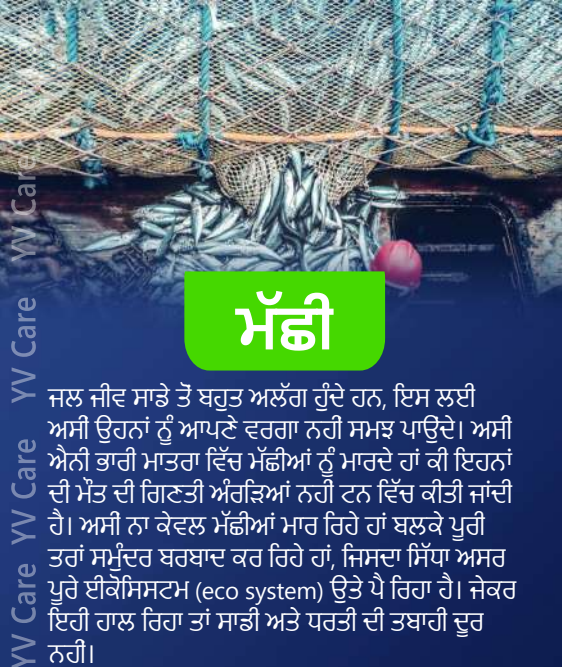
ਭੇਡ / ਬੱਕਰੀਆਂ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੇਡ- ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਲ ਸੰਖਿਆ ਲੱਗਭੱਗ ੨੦੦-੨੪੦ ਕਰੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ਲੱਗਭੱਗ ੯੦-੧੦੦ ਕਰੋੜ ਭੇਡ- ਬੱਕਰੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ "ਕੁਰਬਾਨੀ" ਅਤੇ ਕਦੀ ਸਵਾਦ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ੧੪-੨੦ ਸਾਲ ਜੀਣ ਵਾਲੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ੧-੧.੫ ਸਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।



ਸੂਰ

ਸੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਜੀਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ੪-੫ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨਾ ਦਿਮਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਭਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਲੱਗਭੱਗ ੨੦੦ ਕਰੋੜ ਸੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ੧੦੦ ਕਰੋੜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਰਕੇ ਖਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੂਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ੧ ਵਾਰ ਬੱਚਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ੩ ਵਾਰ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।



ਮੱਛੀ

ਜਲ ਜੀਵ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਲੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਐਨੀ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅੰਗੜਿਆਂ ਨਹੀਂ ਟਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮੱਛੀਆਂ ਮਾਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ ਬਲਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪੂਰੇ ਈਕੋਸਿਸਟਮ (eco system) ਉੱਤੇ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਹਾਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ।



ਸ਼ਹਿਦ

੧੦-੧੨ ਮਧੁ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੀ-ਤੇੜ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਦਕ ਇਕ ਛੋਟਾ ਚੱਮਚ ਸ਼ਹਿਦ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸ਼ਹਿਦ ਮਧੁ ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਲਈ ਭੋਜਨ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਦ ਲਈ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਹਿਦ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਕਰੋੜਾਂ ਮਧੁ ਮੱਖੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀ ਲਾਲਚ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਧੁ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਪਰਜਾਤੀਆਂ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।



ਡੇਅਰੀ

ਅਜ ਭਾਰਤ ਬੀਫ਼ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਉਪਲਬਧੀ ਸਾਡੇ ਡੇਅਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਕਰਕੇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਲਾਲਚ ਕਾਰਣ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੂਮ ਵੱਢੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਅਸੀਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਪਸ਼ੂ ਦੁਧ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਣ ਲਈ ਬੁਚੜਖਾਨੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਹਰ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ੫-੬ ਕਰੋੜ ਮਸੂਮਾਂ ਦੀ ਹਤਿਆ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।



ਚਮੜਾ

ਚਮੜੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ ਤੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਡੇਅਰੀ ਅਤੇ ਮੀਟ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਉਦਯੋਗ ਚਮੜੇ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਮੁਖ ਸਪਲਾਇਰ ਹਨ। ਚਮੜੇ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਰਦੂਸ਼ਕ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਸਾਰੇ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ ਇਸ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇਕੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਚਮੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ, ਨਦੀਆਂ, ਖੇਤ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਹੈ।



ਉੱਨ

ਉੱਨ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਪਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਲ - ਮੁੱਤਰ ਨਾਲ ਉੱਨ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਪੂਛ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਤੜਪਦੇ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਮ ਸਲਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਘ ਜਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਾਰਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਨ ਲੁਟੱਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹਨਾਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੀਟ ਲਈ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।



ਰੇਸ਼ਮ

ਇਕ ਕਿਲੋ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ ੬੫੦੦ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹੀ ਉਬਾਲ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰੇਸ਼ਮੀ ਸਾੜੀ ਦੇ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ ੧੦,੦੦੦-੧੫,੦੦੦ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀਰੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੋਚਨ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕੀ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਇਸ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਸੈਂਕੜੇ ਪਰਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ।



ਵਾਤਾਵਰਣ

੫੧% ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਗਰੀਨਹਾਊਸ ਗੈਸਾਂ ਮੀਟ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਸ਼ੂ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਖੇਤੀ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਕਿੰਟ ੧-੨ ਏਕੜ ਜੰਗਲ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਾਸ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ੧੦-੨੦ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ, ਭੁੱਖਮਰੀ ਅਤੇ ਜਲ ਸੰਕਟ ਵਰਗਿਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਹੈ।



ਸਮੁੰਦਰ

ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੱਗਭੱਗ ੭੫੦ ਕਰੋੜ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਜਿਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਬਾਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਾਰਣ ਅਗਲੇ ੨੮ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਦਕੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ੭੦% ਭਾਗ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੁਨਿਆ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।



ਸਿਹਤ

ਅਜ ਕਲ ਦੀਆਂ ਪਰਚਲਿਤ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਕੈਂਸਰ, ਹਿਰਦੇਰੋਗ, ਸੂਗਰ ਆਦੀ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਅਦਾਰਿਤ ਅਹਾਰ ਹੈ। ਵਨਸਪਤੀ ਅਧਾਰਿਤ ਵੀਗਨ ਅਹਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਨਸਪਤੀ ਅਧਾਰਿਤ ਖੁਰਾਕ ਅਪਨਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੰਮਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ।



ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ

ਅਜ ਕਲ ਸਾਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਡਾਕਟਰ ਵੀਗਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ੬੦-੭੦% ਭਾਰਤੀ ਦੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਚਾ ਸਕਦੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਰੋਧਕ ਯੋਗਤਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੀਟ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਦੇ ਸੇਵਨ ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ, ਹਿਰਦੇਰੋਗ, ਸੂਗਰ ਵਰਗੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖੱਤਰਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਨਸਪਤੀ ਅਧਾਰਿਤ ਖੁਰਾਕ ਹੀ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਦੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ, ਫਲ, ਫਲੀਆਂ, ਅਨਾਜ, ਦਾਲਾਂ, ਬੀਜ ਅਤੇ ਗਿਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ।

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ



✉ events@yvcare.in

ਇੰਡੀਅਨ ਵੀਗਨ ਗਰੁਪਸ



☎ +91 8928302122